

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนา
คุณภาพการศึกษาท่าข้าม อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่
Factors Affecting Student Learning Effectiveness of Tha Kham Education Quality
Development Network Group, Chom Thong District, Chiang Mai Province

อุสร่า จินะสุข*

รองศาสตราจารย์มานุญย์ สุติศา**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้าม อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารและครูผู้สอนของกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ท่าข้าม ในปีการศึกษา 2556 ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ท่าข้าม จำนวน 9 คน และครูผู้สอน จำนวน 71 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 80 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านนักเรียน และปัจจัยด้านครูผู้สอนส่งผลต่อประสิทธิภาพทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้าม อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัจจัยด้านผู้ปกครองส่งผลต่อประสิทธิภาพทางการเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันทางบวกทั้ง 3 ปัจจัย และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็น .353, .310 และ .222 ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนปัจจัยด้านผู้บริหาร ไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพทางการเรียน การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพทางการเรียนของนักเรียน โดยพิจารณาลำดับความสำคัญของตัวแปรที่นำเข้าสู่สมการถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า ปัจจัยด้านผู้ปกครอง และปัจจัยด้านผู้บริหารไม่สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพทางการเรียนของนักเรียน ส่วนปัจจัยด้านนักเรียนและปัจจัยด้านครูผู้สอนสามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพทางการเรียนของนักเรียนได้ร้อยละ 18.0 และได้สมการพยากรณ์ดังนี้

*นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
E-mail: uyaye@windowslive.com

** อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
(อาจารย์ที่ปรึกษา)

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 2.790 + 0.304(X_1) + 0.444(X_2)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = 0.353(X_1) + 0.243(X_2)$$

คำสำคัญ

ประสิทธิภาพทางการเรียน กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าช้าง

Abstract

This research aimed to investigate the factors affecting student learning effectiveness of Tha Kham Education Quality Development Network Group, Chom Thong District, Chiang Mai Province. The sample used in this research was the administrators and the teachers of Ta Kam Education Quality Development Network Group in the academic year 2013 comprising 9 school directors and 71 teachers in Tha Kham Education Quality Development Network Group, Chom Thong District Chiang Mai Province. There were totally 80 people. The instrumentation used in this research was questionnaires. The statistics used for analyzing the data consisted of frequency, percentage, mean, standard deviation, correlation coefficient and multiple regression analysis. The findings revealed that the relationship between the factors of students and those of teachers affecting the students' learning effectiveness of Tha Kham Education Quality Development Network Group, Chom Thong District, Chiang Mai Province was statistically significant at the level of .01 whereas the factors of parents affecting the students' learning effectiveness were statistically significant at the level of .05 showing the positive relationship of all 3 factors. In addition, the correlation coefficients were .353, .310 and .224 respectively according to the hypothesis as set. The factors of administrators were not related to the learning effectiveness. Then, the factors affecting the student learning effectiveness were analyzed by considering the priority of input variables into the equation of Stepwise Multiple Regression Analysis. It revealed that the factors of parents and the factors of administrators could not predict the student learning effectiveness while the factors of students and the factors of teachers could predict the student learning effectiveness at the percentage of 18.0 showing the predictable equations as follows:

Predictable equation in form of raw score

$$\hat{Y} = 2.790 + 0.304(X_1) + 0.444(X_2)$$

Predictable equation in form of standardized score

$$\hat{Z} = 0.353(X_1) + 0.243(X_2)$$

Keywords

Learning Effectiveness, Tha Kham Education Quality Development Network Group

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในมาตรา 6 และมาตราที่ 7 ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง และเพื่อให้เกิดการนำไปสู่การปฏิบัติ จึงมีการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545- 2559 ขึ้นเป็นแผนยุทธศาสตร์ระยะยาว เพื่อเป็นแนวทาง การจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาและการปฏิบัติงานขององค์กรหน่วยงานและสถานศึกษาที่บูรณาการ การศึกษา การศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและกีฬากับการศึกษาทุกระดับ ที่เน้นคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาคนอย่างรอบด้านและสมดุล (2) สร้างสังคมคุณธรรม ภูมิปัญญา และการเรียนรู้ และ (3) พัฒนาสภาพแวดล้อมของสังคม โดยมีหน่วยงานทางการศึกษาทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติ ทั้งของรัฐ เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสถาบันอื่น ๆ ที่จัดการศึกษา นำไปสู่การปฏิบัติโดยลำดับ (พินสุตา สิริรังศรี, 2552, 2-3)

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2556, บทนำ) ได้รายงานเกี่ยวกับสภาวะการณ์การศึกษาไทยในเวทีโลก พ.ศ. 2556 ถึงคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ตกต่ำ จึงมีความจำเป็นที่ต้องปฏิรูปการเรียนรู้ มีหลักฐานต่าง ๆ สะท้อนให้สังคมไทยเห็นมาอย่างต่อเนื่องถึงคุณภาพการศึกษาของไทยที่ตกต่ำ ทั้งที่เป็นการสำรวจโดยองค์กรระหว่างประเทศ และการประเมินโดยองค์กรภายในประเทศ เช่น สมศ. หรือผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติ (NT) ซึ่งต่างก็พบภาพซ้ำ ๆ กันว่า นักเรียนไทยส่วนใหญ่มีความรู้ต่ำกว่ามาตรฐาน ความรู้ที่ว่านี้ หมายถึงวิชาที่สำคัญต่าง ๆ เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ การคิดเชิงวิเคราะห์ ภาษา ซึ่งรวมถึงภาษาไทย นักเรียนที่จัดว่ามีความรู้จริงพอมืออยู่บ้าง ก็มีจำนวนน้อย เช่น การศึกษาขององค์กรความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organization for Economics CO-Operation and Development, OECD) ที่รู้จักกันในชื่อ PISA (Programme for International Students Assessment) พบว่านักเรียนไทยที่จัดได้ว่ามีความรู้วิทยาศาสตร์อยู่ในระดับสูงมีเพียง ร้อยละ 1 เท่านั้น ซึ่งคงจะได้แก่นักเรียนที่ไปชนะการแข่งขันโอลิมปิกวิชาการสาขาต่าง ๆ และย่อมไม่ได้หมายถึงคุณภาพโดยเฉลี่ยของระบบการศึกษาไทย PISA ยังพบว่า เด็กไทยร้อยละ 74

อ่านภาษาไทยไม่รู้เรื่อง คือ มีตั้งแต่อ่านไม่ออก อ่านแล้วตีความไม่ได้วิเคราะห์ความหมายไม่ถูก หรือแม้แต่ไม่สามารถใช้ภาษาให้เป็นประโยชน์ในการศึกษาวิชาอื่น ๆ ได้ คุณภาพที่ตกต่ำย่อมหมายถึงวิชาการและองค์ความรู้ที่มีอยู่ในระบบการศึกษาไทยต่ำกว่ามาตรฐาน หมายถึงความด้อยคุณภาพของระบบสนับสนุนการเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ หรือการสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ เป็นต้น ซึ่งในที่สุด ย่อมเป็นผลให้ผู้เรียนมีความรู้ต่ำกว่ามาตรฐาน

กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้าม ประกอบด้วยโรงเรียนทั้งหมด 10 โรงเรียนรวมทั้งโรงเรียนสาขา คือ โรงเรียนสบแจ่มฝั่งซ้าย โรงเรียนสบเปะ โรงเรียนช่วงเปาใต้ โรงเรียนบ้านท่าข้าม โรงเรียนบ้านบนนา โรงเรียนบ้านเปะ โรงเรียนบ้านห้วยสะแพด โรงเรียนบ้านห้วยทราย โรงเรียนบ้านขุนเปะ และโรงเรียนบ้านขุนเปะ สาขาแม่จรมีบุคลากรทางการศึกษาทั้งหมดจำนวน 90 คน และจากการรายงานผลการประเมินผลสัมฤทธิ์นักเรียน ปีการศึกษา 2556 ของกลุ่มงานวัดและประเมินผลการศึกษา กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 6 ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลผลสัมฤทธิ์นักเรียนโรงเรียนในสังกัดปีการศึกษา 2555 โดยพบว่า ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (สอบ O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้าม มีผลการประเมินในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่ำกว่าระดับชาติ โดยกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษามีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ร้อยละ 49.40 รองลงมา คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ร้อยละ 48.75 โดยกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ภาษาอังกฤษ ร้อยละ 30.64 และเมื่อเปรียบเทียบกับผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2554 - 2555 พบว่ามีเพียงกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะและการงานอาชีพและเทคโนโลยีเท่านั้นที่มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละเพิ่มขึ้น ส่วนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์ สุขศึกษาและพลศึกษามีคะแนนเฉลี่ยร้อยละลดลง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 6, 2556, 56) นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์นางสาวปิยะฉัตร นันธิสิงห์ หัวหน้างานวิชาการโรงเรียนบ้านขุนเปะ เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2557 และนางสาวระวีวรรณ แ่งน้อย หัวหน้างานวิชาการโรงเรียนบ้านบนนา เมื่อวันที่ 26 มกราคม 2557 เกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้ประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้ามไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้มาจากปัญหาการสื่อสารในโรงเรียนเนื่องจากเป็นนักเรียนชนเผ่า ปัญหาการขาดทักษะในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า และขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ ปัญหาการขาดสื่อวัสดุอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอน และปัญหาการดูแลเอาใจใส่ของผู้ปกครองในการติดตามความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียน

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเรียนพบว่ามีหลายปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเรียน เช่น ปัจจัยด้านผู้เรียน ได้แก่ การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ความรับผิดชอบ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติและพฤติกรรมกรเรียน ปัจจัยด้านครู ได้แก่ ความรู้ความสามารถ การจัดการเรียนการสอน สื่ออุปกรณ์ การวัดและประเมินผล และการวิจัยในชั้นเรียน ปัจจัยด้านผู้บริหาร ได้แก่ การวางแผนการบริหารจัดการและนโยบายด้านวิชาการ ความเป็นผู้นำทางวิชาการ การสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอน การนิเทศภายใน การจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน และปัจจัยด้านผู้ปกครอง ได้แก่ การดูแลเอาใจใส่นักเรียน การสนับสนุนด้านการศึกษา อุปกรณ์การเรียน และการให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ล้วนแต่เป็นปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียน และเป็นสิ่งที่ทำให้นักเรียนแต่ละคนมีประสิทธิผลทางการเรียนที่แตกต่างกัน

(สุดาลักษณ์ เข้มพรมมา, 2548, 59 ; สุเนตร ทองโพธิ์, 2548, 73 ; โสภิต ม่วงทอง, 2553, 174 และสุภัทรา วีระวุฒิ, 2554, บทคัดย่อ) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาว่า มีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียน และส่งผลมากน้อยเพียงใด เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการเพิ่มประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียน ต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียน กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้ามอำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยด้านนักเรียนส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียน
2. ปัจจัยด้านครูผู้สอนส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียน
3. ปัจจัยด้านผู้บริหารส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียน
4. ปัจจัยด้านผู้ปกครองส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ปัจจัยที่ส่งผล หมายถึง พฤติกรรมและกระบวนการที่ส่งเสริมความสำเร็จหรือสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จทางการเรียน ประกอบไปด้วยปัจจัย 4 ด้าน คือ ปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านผู้บริหาร และปัจจัยด้านผู้ปกครอง

ปัจจัยด้านนักเรียน หมายถึง พฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีส่วนส่งเสริมความสามารถทางการเรียน หรือสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อความสามารถทางการเรียนที่มาจากตัวนักเรียน โดยเป็นสิ่งที่เนื่องมาจากการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย เจตคติของนักเรียนต่อการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ปัจจัยด้านครูผู้สอน หมายถึง พฤติกรรมและกระบวนการในการจัดการเรียนรู้ของครูที่มีส่วนส่งเสริมความสามารถทางการเรียน หรือสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อความสามารถทางการเรียนที่มาจากครู โดยเป็นสิ่งที่ความรู้ความเข้าใจของครูในเรื่องหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดประเมินผล และการวิจัยในชั้นเรียน

ปัจจัยด้านผู้บริหาร หมายถึง พฤติกรรมและกระบวนการในการบริหารการศึกษาซึ่งส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียน โดยขึ้นอยู่กับความเป็นผู้นำ ความมีภาวะผู้นำ รวมไปถึงความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร

ปัจจัยด้านผู้ปกครอง หมายถึง พฤติกรรมและกระบวนการในการดูแลนักเรียนของผู้ปกครอง ว่ามีส่วนกระตุ้นความสามารถทางการเรียน หรือสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อความสามารถทางการเรียนที่มาจากผู้ปกครอง ในด้านการให้สนับสนุน และการดูแลเอาใจใส่

ประสิทธิผลทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จในการจัดการศึกษาโดยใช้ข้อมูลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นข้อมูลภาพรวมที่มาจากผลการเข้าร่วมการแข่งขันทักษะทางวิชาการทุกระดับ รวมไปถึงผลการทดสอบระดับชาติในภาพรวม และผลการปฏิบัติงานของนักเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้ามอำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้าม หมายถึง โรงเรียนสบเปะ โรงเรียนสบแจ่มฝั่งซ้าย โรงเรียนช่วงเปาใต้ โรงเรียนบ้านท่าข้าม โรงเรียนบ้านบนนา โรงเรียนบ้านเปะ โรงเรียนบ้านห้วยสะแพด โรงเรียนบ้านห้วยทราย โรงเรียนบ้านขุนเปะ และโรงเรียนบ้านขุนเปะ สาขาแม่จัน

วิธีการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร บุคลากรทางการศึกษาของกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้าม อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ในปีการศึกษา 2556

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 9 คน ครูผู้สอน จำนวน 71 คน ของกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้าม อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยคัดเลือกมาเฉพาะผู้บริหารและครูผู้สอน รวมทั้งสิ้นจำนวน 80 คน

2. ขอบเขตเนื้อหา

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาเนื้อหา 2 ส่วนประกอบด้วย 1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียนทั้ง 4 ปัจจัย ได้แก่ (1) ปัจจัยด้านนักเรียน (2) ปัจจัยด้านครูผู้สอน (3) ปัจจัยด้านผู้บริหาร และ (4) ปัจจัยด้านผู้ปกครอง 2) ประสิทธิภาพทางการเรียนของผู้เรียน กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้าม อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้าม อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้าม อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วย 4 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านผู้บริหาร และปัจจัยด้านผู้ปกครอง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) และตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ เป็นแบบปลายเปิด (Open Ended)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเองโดยนำหนังสือนามมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้าม จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อให้ผู้บริหารและคณะครู ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้าม ตอบแบบสอบถาม พร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์และขอรับคืนได้จำนวน 80 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 นำมาตรวจสอบพบว่า มีความสมบูรณ์ทุกฉบับ แล้วทำการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

5.1 แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้าม อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย โดยกำหนดการให้ความหมาย (บุญชม ศรีสะอาด, 2547, 103)

5.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้าม อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ วิเคราะห์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Correlation Coefficient) แปลผลในรูปแบบของระดับความสัมพันธ์ (กัลยา วาณิชยปัญญา, 2551, 4)

5.3 วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้าม อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นหญิง ร้อยละ 57.50 มีอายุอยู่ระหว่าง 31 - 40 ปี ร้อยละ 33.75 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 77.50 เป็นข้าราชการครู ร้อยละ 66.25 มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปี ร้อยละ 48.75 และทำงานในโรงเรียนที่มีขนาดกลาง ร้อยละ 51.25

2. ระดับการปฏิบัติปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียน

ตารางที่ 1

ระดับการปฏิบัติปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียน

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	(n= 80)		
1. ปัจจัยด้านนักเรียน	3.80	0.34	บ่อยครั้ง
2. ปัจจัยด้านครูผู้สอน	3.94	0.16	บ่อยครั้ง
3. ปัจจัยด้านผู้บริหาร	4.17	0.48	บ่อยครั้ง
4. ปัจจัยด้านผู้ปกครอง	3.97	0.40	บ่อยครั้ง
5. ประสิทธิภาพทางการเรียน	3.94	0.29	บ่อยครั้ง

จากตารางที่ 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียนสูงสุดคือ ปัจจัยด้านผู้บริหาร มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.17$) รองลงมาคือ ปัจจัยด้านผู้ปกครอง ($\bar{X} = 3.97$) ส่วนปัจจัยด้านนักเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.80$) สำหรับประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 3.94$)

3. การทดสอบสมมติฐาน

ผู้วิจัยทำการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียน กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้าม อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ โดยนำเอาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มาวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์โดยใช้การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) โดยเลือกตัวแปรต้นหาสมการแบบขั้นตอน (Multiple Regression Analysis - Stepwise) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียน กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้าม อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ และยังพบว่า ปัจจัยด้านนักเรียนและปัจจัยด้านครูผู้สอนสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียน กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้าม อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ได้ร้อยละ 18.0 แต่ปัจจัยด้านผู้ปกครองและปัจจัยด้านผู้บริหารไม่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้ามอำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ดังปรากฏในตารางที่ 2 - 4

ตารางที่ 2

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียน โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ตัวแปร	ประสิทธิผลทางการเรียน
ปัจจัยด้านนักเรียน	.353**
ปัจจัยด้านครูผู้สอน	.310**
ปัจจัยด้านผู้บริหาร	.143
ปัจจัยด้านผู้ปกครอง	.222*

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 เมื่อพิจารณาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียน กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้ามอำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ทั้ง 3 ปัจจัย มีความสัมพันธ์กันทางบวก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) อยู่ระหว่าง .222 ถึง .353 ปัจจัยด้านนักเรียน และปัจจัยด้านครูผู้สอน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัจจัยด้านผู้ปกครอง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัจจัยด้านผู้บริหาร ไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลทางการเรียน

ตารางที่ 3

วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้าม อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

ตัวพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	SE _{est}
ปัจจัยด้านนักเรียน	.353	.124	.113	.27937
ปัจจัยด้านนักเรียน, ปัจจัยด้านครู	.424	.180	.159	.27207

จากตารางที่ 3 พบว่า ปัจจัยด้านนักเรียนสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้าม อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ได้ร้อยละ 12.4 และเมื่อทดสอบตัวพยากรณ์ที่เป็นปัจจัยด้านผู้เรียน และปัจจัยด้านครูจะส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้าม อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ได้ร้อยละ 18.0

ตารางที่ 4

วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้าม อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

ตัวพยากรณ์	B	SE _B	β	t	Sig
ค่าคงที่	2.790	0.349		8.006	.000
ปัจจัยด้านผู้เรียน	.304	.091	.353	3.328	.001
ปัจจัยด้านครู	.444	.194	.243	2.290	.025

จากตารางที่ 4 พบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้าม อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ คือปัจจัยด้านนักเรียน และปัจจัยด้านครูผู้สอน ส่วนปัจจัยด้านผู้บริหาร และปัจจัยด้านผู้ปกครอง ไม่สามารถพยากรณ์ความมีประสิทธิภาพทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้าม อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

อภิปรายผลการวิจัย

1. ปัจจัยด้านผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วย การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายให้ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติที่มีต่อวิชาที่เรียน ผลการวิจัยพบว่า เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียนและยังสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้าม อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ได้ร้อยละ 12.40 โดยมีน้ำหนักในการทำนายมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้าม อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นผู้ที่มีความขยัน ใฝ่รู้ใฝ่เรียน สนใจค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม มีความรับผิดชอบ มีความกระตือรือร้นและตั้งใจทำข้อสอบ ส่งการบ้านและงานที่ครูมอบ

หมายภายในเวลาที่ครูกำหนด ชักถามครูเมื่อสงสัยหรือไม่เข้าใจเนื้อหา รวมไปถึงมีการพัฒนาศักยภาพของตนเอง อยู่เสมอ ซึ่งจะเห็นได้จากการที่นักเรียนของกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้าม อำเภอจอมทอง จังหวัด เชียงใหม่ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด ดังนั้นจึงส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับ สมพร สุทัศน์ (2525, 202 - 204) ที่ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ว่าประกอบด้วย องค์ประกอบด้านตัวนักเรียน ได้แก่ สุขภาพ อารมณ์ สติปัญญา และ องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ บรรยากาศในห้องเรียน กฎระเบียบของโรงเรียน จำนวนครู ครอบครั สิ่งแวดล้อม ในสังคม

2. ปัจจัยด้านครูผู้สอน ซึ่งประกอบด้วย ความรู้ความเข้าใจของครูในเรื่องหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนการสอนของครู สื่อการเรียนการสอนของครู การวัดและประเมินผล การวิจัยในชั้นเรียน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านครูผู้สอนเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียนระดับน้อยในทางเดียวกันและยังสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อทดสอบระหว่างปัจจัยด้านผู้เรียนและปัจจัยด้านครูผู้สอนจะสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้าม อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ได้ร้อยละ 18.00 ทั้งนี้เนื่องจากครูผู้สอนของกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้าม อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นผู้ที่มีความรู้ มีประสบการณ์ มีการวางแผนการสอนและสื่อการสอน เพื่อให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหาที่สอนโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน รวมทั้งมีการใช้การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย มีการจัดบรรยากาศทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งพฤติกรรมตามที่กล่าวมาของครูผู้สอน ย่อมส่งผลต่อความสำเร็จในการศึกษาคำถามความรู้ของนักเรียนและส่งผลให้มีประสิทธิผลทางการเรียนที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ วรณี ลิ้มอักษร (2551, 145 - 149) ที่กล่าวว่า การสอนที่ดี ครูผู้สอนต้องมีคุณสมบัติดังนี้ มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนและแนวทางในการสอน มีความรู้เกี่ยวกับผู้เรียนและการเรียนของเขา การคิดแบบวิเคราะห์วิจารณ์และทักษะในการแก้ปัญหา ทักษะในการสอนและการสื่อสาร การตัดสินใจ ความรู้เกี่ยวกับตนเองและการกำกับตนเอง การประยุกต์ผลงานวิจัยทางการศึกษา การสะท้อนกลับ

3. ปัจจัยด้านผู้บริหาร ซึ่งประกอบด้วย ความสามารถของผู้บริหารในด้านภาวะผู้นำ และความเป็นผู้นำทางวิชาการ ผลการวิจัยพบว่า เป็นตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้าม อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจัยด้านผู้บริหารเป็นตัวแปรทางอ้อม จึงทำให้ปัจจัยด้านผู้บริหารไม่มีความสัมพันธ์และไม่สามารถพยากรณ์สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา เพราะว่าผู้บริหารเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบายและวางแผนให้ครูผู้สอนนำความรู้ไปจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียน จึงทำให้ไม่ส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียนโดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ Knezevich (อ้างถึงใน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2546, 12-13) ที่กล่าวว่าผู้บริหารควรมีบทบาทเป็นผู้นำทางการศึกษา ทั้งในด้านการกำหนดทิศทางการปฏิบัติงาน การกระตุ้นความเป็นผู้นำ การเป็นนักวางแผน เป็นผู้ตัดสินใจ เป็นผู้จัดองค์การ เป็นผู้เปลี่ยนแปลง เป็นผู้ประสานงาน เป็นผู้สื่อสาร เป็นผู้จัดความขัดแย้ง เป็นผู้แก้ปัญหา เป็นผู้จัดการระบบ เป็นผู้บริหารการเรียนการสอน เป็นผู้บริหารบุคคล เป็นผู้บริหารทรัพยากร เป็นผู้ประเมินผล เป็นนักประชาสัมพันธ์ เป็นประธานในพิธีการ

4. ปัจจัยด้านผู้ปกครอง ซึ่งประกอบด้วย การดูแลเอาใจใส่ของผู้ปกครอง การสนับสนุนนักเรียนด้านการศึกษา การสนับสนุนอุปกรณ์การเรียน การให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนในการดูแลพฤติกรรมนักเรียน ผลการวิจัยพบว่าเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียนระดับน้อยในทางเดียวกัน แต่ไม่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียนได้ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าผู้ปกครองอาจขาดความรู้และไม่สามารถสนับสนุนนักเรียนเรื่องการจัดการเรียนการสอน อยู่ในสภาพครอบครัวหรือสิ่งแวดล้อมที่ไม่สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนได้ถึงแม้ว่าปัจจัยด้านผู้ปกครองจะไม่สามารถพยากรณ์สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา แต่ก็ยังเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พงศ์ อิศรประเสริฐ (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตราด พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง และความสัมพันธ์ภายในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุป

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ปัจจัยด้านผู้เรียนและปัจจัยด้านครูผู้สอนเป็นปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้าม อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ มากที่สุด แสดงให้เห็นว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ปัจจัยด้านผู้เรียน และปัจจัยด้านครูผู้สอน ส่วนปัจจัยด้านผู้ปกครองและปัจจัยด้านผู้บริหาร ถึงแม้ว่าจะไม่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้าม อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ แต่ก็ยังมีความสำคัญต่อประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียนได้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้าม อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ดังนี้

1. ปัจจัยด้านนักเรียน ทางโรงเรียนควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ใช้เวลาว่างจากการเรียนทำกิจกรรมพัฒนาความรู้ และทักษะที่จำเป็น เพื่อช่วยส่งเสริมประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียน
2. ปัจจัยด้านครูผู้สอน ผู้บริหารควรนิเทศ กำกับติดตาม ครูผู้สอนในเรื่องการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อที่จะได้นำผลการวิจัยมาพัฒนานักเรียน
3. ปัจจัยด้านผู้บริหาร ผู้บริหารควรจัดแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ให้เพียงพอกับความต้องการ สอดคล้องกับสภาพของโรงเรียนและท้องถิ่น
4. ปัจจัยด้านผู้ปกครอง ผู้ปกครองควรร่วมมือกับทางโรงเรียนช่วยกันจัดหาอุปกรณ์การเรียนที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่เด็กนักเรียน

สำหรับข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไปมีดังนี้

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูกับประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้าม อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่
2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการแหล่งเรียนรู้ให้กับนักเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาท่าข้าม อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2551). **การวิเคราะห์สถิติ: สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2547). **การวิจัยเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). **การบริหารงานวิชาการ**. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- พฤดี อีทรประเสริฐ. (2553). **ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดุสิต**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พิณสุดา สิริธวัชศรี. (2552). **รายงานการวิจัย เรื่อง ภาพการศึกษาไทยในอนาคต 10-20 ปี**. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดีการพิมพ์.
- วรรณิ ลิ้มอักษร. (2551). **จิตวิทยาการศึกษา**. สงขลา: ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สมพร สุทัศน์ีย์. (2525). **การประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- สภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). **สภาวิชาการการศึกษาไทยในเวทีโลก พ.ศ. 2556**. กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 6. (2556). **รายงานผลการประเมินผลสัมฤทธิ์นักเรียน ปีการศึกษา 2555**. (อัคราณา). เชียงใหม่: กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา.
- สุดาลักษณ์ เข้มพรมมา. (2548). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนกลุ่มบูรพา สังกัดกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุนทร ทองโพธิ์. (2548). **ปัจจัยด้านผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนเทศบาล**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- สุภัทรา วีระวุฒิ. (2554). **ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนประถมศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดนนทบุรี**. วารสารการบริหารและพัฒนา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 3 (3), 111 - 126
- โสภณ ม่วงทอง. (2553). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.